

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

§. 6. Infirmus juvandus etiam in temporalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

§. 6.

Infirmus iuvandus etiam in temporalibus.

Post spiritualia in temporalibus quoque adjuvandus est infirmus. 1. Uxori (si habeat) prospiciat de dotis restitutione, victu & aliis: Liberis, de piis tutoribus; recta institutione; educatione. Filiabus nubilibus de matrimonio seu monasterio; servis de salario, seu recompensatione exhibitæ servitutis; Creditoribus de solutione. 2. Si tutelam, bona Principis, Communitatis vel alia administravit, si officium publicum gessit, de quibus reddenda est ratio, fiat, dum tempus durat & ratio. 3. De sepultura sua modum statuât, superflua prohibeat. 4. Testamentum faciat legibus conforme, in quo hæredes unum vel plures instituat; Uxori, liberis, creditoribus, ministris, pauperibus provideat; vel si testamentum jam factum sit, videat an in eo aliquid de supradictis addere, detrahere, commutare necesse sit? An in eo pauperum, vel Ecclesiarum, vel aliorum piorum locorum, aut miserabilium personarum mentio? Testamento Executores, qui prudentes, periti ac bonæ conscientiæ sint, constituat.

§. 7.

Quid si infirmus jam omnia necessaria adhibuisse dicatur?

Si quis Parochus vel Sacerdos accedit aut vocatur ad infirmum, qui jam confessus esse, & alia fecisse dicatur, videat tamen an aliquid in eo desiderari adhuc possit. 1. Circa sacram communionem. 2. Confessionem. 3. Restitutionem famæ vel bonorum. 4. Contritionem. 5. Pacem componendam aut stabilendam. 6. Testamentum faciendum, vel corrigendum. 7. Extremam unctionem capiendam. 8. Consolationem ei dandam. 9. Circa alia, quæ ab ipsomet infirmo intelligere licebit. 10. Circa ea quæ sequentibus §§. continentur, &c. Quæ quidem omnia diligenter suppleri curet, suppressa semper nimia spe temporalis vitæ, ne à recta moriendi dispositione retrahatur infirmus.

§. 8.

Quomodo circa fidem quis iuvetur?

Qui circa fidem, vel articulum eius aliquem errare noscitur, aut dubitare, iuvandus est. 1. Expositione articuli illius. 2. Autoritate Sacræ Scripturæ. 3. Autoritate SS. Patrum, Conciliorum, &c. 4. Professione fidei. 5. Recitatione Symboli Apostolorum, Sacerdote prælegente per modum orantis. 6. Si doctus sit infirmus recitatione

eiusdem Symboli per modum se Deo commendantis, Deo se offerentis, Deum obsecrantis, gratias agentis &c. dicendo v. g. commendo, offero me tibi, Miserere mei; Gratias ago tibi JESV Christe, qui pro me passus, crucifixus, mortuus, sepultus &c. qui venturus es iudicare, & mercedem reddere unicuique juxta opera sua, ideoque per intercessionem B. Mariæ omniumque Sanctorum, conservare me digneris in sancta Romana Ecclesia Catholica, dare remissionem peccatorum, per veram eorundem confessionem, & contritionem, ac demum absque purgatorii poenis vitam æternam, &c. sic in singulis articulis alios immiscendo, præsertim de quibus infirmus dubitare putatur.

Qui circa fidem (quod Diaboli inspirationibus accidere solet) tentatur, uti potest, 1. Unica & generali solutione, Credo quicquid credit sancta Mater Ecclesia. 2. Protestatione fidei, qua se in Catholica fide permanere, vivere, mori, nec latum unguem ab ea discedere velle, expressis verbis coram testibus declarat. 3. Generalibus argumentis, 1. ab exemplo tot millium sanctorum, propter hanc fidem, & in ea mortuorum. 2. à testimoniis Dei, Angelorum, Sanctorum. 3. à miraculis in hac fide, & ob eam editis. 4. ab antiquitate, quæ etiam cognosci potest in Ecclesiis, Monasteriis, Episcopopatibus ab Hæreticis jam dudum destructis, à quibus olim tot sancti viri prodierunt; à perfectione disciplinæ Christianæ.

§. 9.

Quomodo iuvetur quis circa spem.

Quod si infirmus circa spem errare vel tentari dignoscitur, vel quia frigidus est in spe erga Deum, vel quia sibi nimium præsumit, vel quia nonnihil diffidit ac desperat, sequentibus opus est remediis. Qui frigidus est, 1. excitari in eo debet desiderium æternæ beatitudinis: quod fieri solet exaggerando calamitates, misérias & labores præsentis vitæ, laudando vitam cœlestem à visione Dei, à societate SS. Angelorum, & multorum millium Electorum, ab immortalitate, à securitate, à gaudiis & consolationibus infinitis, & inenarrabilibus. Augeri spes consequentiæ beatitudinis potest; 1. Per considerationem bonitatis Dei, qui ita bonus est, ut licet per peccatum infinite offendantur, tamen non vult mortem peccatoris, sed magis, ut convertatur & vivat. 2. Per considerationem Passionis & meritorum Christi. 3. Per contemplationem tot intercessorum B. M. Virginis Angelorum omnium SS. 4. Per breves quasdam & devotas oratiunculas. 5. Per excitationem contritionis &c. Qui excedit in spe,